

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď se všemi vámi.

📖 Ž 118,1.5.8 + uvítání: jako svítání poráží temnotu noci, tak zpráva o Kristově vzkříšení naplňuje radostí naše srdce a vítězí nad stíny života – to je Boží dílo pro nás vykonané, dílo, které dnes oslavujeme

🎵 334 (F+J)

Modleme se: Náš Bože, tys vykonal velikonoční div, když jsi vyvedl z moci smrti svého Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Děkujeme ti za to a velebíme tě, jelikož tato událost nám dodává sílu v naší slabosti, povzbuzuje nás v bezmoci, přináší pokoj uprostřed bouří a neklidu tohoto světa. Díky tvé spravedlnosti, kterou jsi prosadil i za hranicí smrti, smíme pevně stát a odolávat jakémukoli tlaku a čelit zlému. Buď za to pochválen!

A prosíme tě, vepiš svým Duchem do našich srdcí pevnou víru v Kristovo zmrtvýchvstání. Na naše rty vlož oslavnou píseň života. Otevři nám naději, která prostoupí náš každodenní život a dá nám unést i přicházející nezdary, bolesti a žal. Dej, ať tě za světlo vzkříšení v každém okamžiku chválíme: Sláva Otci ... Amen

🎵 667

promluva – vyslání do NŠ

📖 1Te 4,13-14

🎵 350 (V+D)

„Jako Otce křísí mrtvé a probouzí k životu, tak i Syn probouzí k životu ty, které chce.“ (J 5,21) Tvou vůlí je život, náš Pane. Zahrnuj nás do své vůle. Povzbuzuj naši víru v život, který z tebe pramení.

📖 Iz 26,19

Stíny, prach, smrt na straně jedné. A světlo, rosa a život na straně druhé. To jsou protiklady, které se ozývají ze slov proroka Izaiáše. Ovšem není vůbec pochyb o tom, sestry a bratři, které skutečnosti jsou pro Izaiášovu víru a zvěst ty mocnější, důležitější, určující.

Je to světlo, které svým jasem prozařuje stíny. Je to rosa, která svou vláhou mění prach v úrodnou půdu, takže se v ní probudí život. Je to život sám, který stále znovu povstává navzdory ničivým silám zmaru, záhuby a smrti, které jsou součástí našeho světa.

Právě velikonoční svátky jsou okamžikem, kdy tajemství života a smrti, tajemství bytí a nebytí rozplétáme. Kdy se spolu život a smrt střetávají v nesmiřitelném zápase. A vítězství náleží životu.

Pro běžné lidské porozumění tomuto světu a lidskému životu je typické vnímání, že tady na světě žijeme a pak zemřeme a je konec. A také že celý náš svět tu nyní je, ale jednou nebude, nastane konec. Vznik a zrození, nějakou dobu, delší či kratší, trvání života a poté smrt a zánik. Právě v tomto pořadí.

Ovšem vidění víry je jiné. Nejprve nic a pak něco. Nejprve temnota a pak světlo. Nejprve nehostinná propastná tůň a pak svět jako dobré místo pro život. Nejprve pustota, prázdnota a pak hemžení života mnohých zástupů, včetně lidí naplňujících celou zemi. Nejprve smrt a pak povstávající život. V tomto oproti běžnému vnímání opačném pořadí. Už od počátku, už od stvoření takto víra vidí Boží dílo. Jeho výsledkem a cílem, na jeho konci není smrt. Bůh vede stále a vytrvale od nicoty, od smrti k životu. „Mrtví obživnou, mrtvá těla vstanou.“ Rosa Boží, která sestupuje shůry na zem, probouzí život z prachu. Boží světlo poráží i zemi stínů. Tak to vyjadřuje už Izaiáš a s ním i mnozí další starozákonní svědkové. A do této logiky zapadá i víra ve vzkříšení.

Smrt tedy není jako brána, která by za námi zaklapla a neprodyšně se uzavřela. Ale je jako brána, která otevírá možnosti pro další Boží jednání, které z nicoty tvoří něco, které ze smrti povolává do života.

Není to ale nijak samozřejmá, automatická záležitost. Není to někde v nás či v přírodě zakódované dění, žádný zákonitě navazující plynulý vývoj, který by se obešel bez Boha a bez jeho jednání. To vůbec ne. Naopak, to zvláštní pořadí od smrti k životu, které vnímá víra, je umožněno jedině a právě díky Bohu, díky jeho neustávající tvořivé a životodárné činorodosti.

To Bůh jedná právě tak, že svým světlem zaplaší stíny a temnotu. To on, podobně jako rosa probudí život z prachu, dává povstat životu.

To Bůh křísí mrtvé a činí z hrobu kolébku nového života. Tak do této Boží posloupnosti zapadá i událost, kterou dnes společně oslavujeme, totiž Kristovo vzkříšení z mrtvých.

Lidé Ježíše zabili v naději, že se v prach navrátí, že se ho navždy zbaví, že se zapomene na něj i na to jeho učení, které mnohé pohoršovalo a pobuřovalo. Ale Bůh, který i z prachu rosou své milosti probouzí život, jej vzkřísil z mrtvých.

Lidé Ježíše odsoudili svými temnými piklemi k přebývání v zemi stínů, v říši mrtvých, ale Bůh svým jasným světlem, kterým každou temnotu prozařuje, světlem, ve kterém není nejmenšího stínu, mu dal nový život skrze zmrtvýchvstání.

To Boží mocný čin položil základ naší dnešní radosti. Jedině díky tomu, že Bůh je věrný a vytrvalý ve svém jednání od počátku po všechny věky, máme dnes co slavit.

Právě na Ježíši Kristu Bůh ukázal, že zabíjení a ničení, umírání a zánik, nejsou koncem, ale jsou podobny počátku, z něhož právě Bůh povolal všechno, co je, k bytí. A tak ačkoli jsme, což je samo o sobě velký zázrak vzhledem k tomu, že bychom vůbec být nemuseli, že by nemuselo být vůbec nic, stejně tak Bůh dal povstat našemu Pánu k novému životu. A „věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu.“

Tak je naše naděje v Kristově zmrtvýchvstání založená na Božím jednání, které zůstává stejné od věčnosti, které fandí životu a pro život se nasazuje, které život podporuje a neustále probouzí. Za to buď Bohu vzdána i dnes naše chvála! Ať mu zní naše děkování! Plesejte, vyzývá Izaiáš, vždyť k tomu máte důvod: Život vítězí. Bůh v Kristu zvítězil. Amen

♪ 660 (F+J)

liturgie VP velikonoční

♪ 347

Náš Pane Ježíši Kriste, tebe neudržel hrob ve své moci, ale vstoupil jsi do života, který již není omezen časem a ve kterém již není stínu ani temnoty, nýbrž jen jasné světlo. U tebe se přimlouváme:

Prosíme za ty, kdo se v prožívané tísní po tobě ptají, kdo tě v zoufalství hledají. Dej se jim nalézt a uveď je do své svobody.

Prosíme za ty, kdo nemají naději, kdo se nacházejí v nebezpečí a ohrožení života. Přicházej za nimi s mocí svého vzkříšení.

Prosíme za ty, kdo jsou ponecháni svému osudu, jsou opuštění ve stáří, v nemoci, v nouzi a chudobě, za ty, kdo ztratili své milované. Ved' za nimi ve své lásce lidi všímavé a pozorné.

Prosíme za ty, kdo se stali slepými vůči životům jiných a hledí si jen sami sebe, za ty, kdo se zabarikádovali ve své ublíženosti, ve svých obavách, v hněvu a nenávisti. Prolamuj jejich bludné kruhy.

Prosíme za tento svět zmítaný napětími a krizemi, za svět rvaný na kusy mocenskými rošádami a válkami. Přinášej Božímu stvoření svůj pokoj a mír.

Prosíme za tvou církev, která se shromažďuje ke tvé oslavě, která chce pochopit nepochopitelné, jak díky tobě Bůh vítězí i nad naší smrtí. Naplň nás svým Duchem, naplň nás vírou, nadějí a láskou.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

ohlášky

 Ř 6,4

 Žd 13,20n

 346 (V+D)